

SYNOPSIS

Rimsky-Korsakov: Den usynlige byen

The Legend of the Invisible City of Kitezh

Første akt

Fevronia, en ung, landsens jente, har forlatt sitt tidligere liv, og funnet tilhold i skogen. Her lever hun i pakt med naturkreftene – i jordens egen katedral, og vil hjelpe det skrøpelige og svake.

Prins Vsevolod – som er arving til et stort og mektig rike, er på jakt i skogen, og møter Fevronia.

Det blir et sterkt og forvandlende møte – og han ber henne bli med ham til byen Kitezh og gifte seg med ham.

Deres fremtid er som herskere på tronen i Store Kitezh.

Andre akt

Befolkningen i Lille Kitezh vet de er under press fra fiender som truer byen, men de lever sine liv som om trusselen ikke eksisterer. Blant annet har de stor glede av å henge ut byens sorte får – Grishka Kuterma.

Ryktet om prinsens brud har nådd dem, og noen mener hun ikke er verdig en slik høy rang, og de får Grishka til å være den som skal ydmyke henne i full offentlighet.

Den unge bruden ankommer – til de flesteles glede, og Grishka er så brutal i sin krenkende atferd overfor henne, at de raser mot ham. Fevronia derimot lytter til Grishkas spørsmål og anklager, og svarer han med mildhet.

Bryllupssangene avbrytes plutselig ved at byen angripes av tartarene.

Med blind vold inntar de byen, dreper forfote, blinder Pojarok, prinsens fortrolige, og tar både Grishka og Fevronia til fange. Ved tortur har de overtalt Grishka til å vise dem veien til Store Kitezh.

Tredje akt

Det er midnatt i store Kitezh – og Pojarok hilser folket. Blindet og skadet.

Grusomme hendelser truer byen – og det ryktes at det er Fevronia som nå leder tartarene mot Store Kitezh.

Fyrst Jurij – Prinsens far – sender alle sine menn i krigen, og ber dem dø som helter, mens kvinnene og barna blir igjen – deres eneste håp er at de vil gjenforenes på den andre siden av liv og død

Grishka har i mellomtiden ledet tartarene til bredden av sjøen Svetlojar, hvor Store Kitezh ligger på andre siden – mens de tror han har ledet dem på villspor. Mens fienden sover greier Grishka, med Fevronias hjelp å rømme, og han tar henne med seg. Samtidig tilstår han å ha spredt historien om at det er hun som har ledet tartarene til Kitezh – mens han pines av klokkene i Kitezh som uavlatelig ringer i hodet hans...

Ved morgengry er byen forsvunnet – den sees bare som et gjenskinn i vannflaten, mens klokkene ringer enda sterkere. Dette synet fyller tartarene med skrekk – og de flykter.

Fjerde akt

Fevronia leter utmattet etter veien hjem gjennom skogen, og Grishka følger etter henne. I sitt vanvidd snakker han til henne, og hun prøver å hjelpe ham til å øyne et håp. Men alt han ser er svart og demonisk – og til slutt flykter han fra henne. Hun får besøk av sorgfuglen Alkonost, som varsler hennes død. Samtidig kommer også den mytiske fuglen Sirin, som lover udødelighet.

Det er som en befrielse, og klokkeklangens uimotståelige klang leder dem til den usynlige byen – hvor hun gjenkjenner dem alle; også prinsen, Pojarok, og fyrst Jurij. Bare ikke Grishka...

Fevronia sender ham et bud om håp – at også han en dag vil finne veien til den usynlige byen.

Godhet, kjærlighet og rett har seiret, og operaen toner ut i det fulltonende korets jubelhymne.